

da boš še kdaj sam spoznal, da so zmotni. Ločila sva se. Čez nekaj dni sem bil prestavljen na drugo mesto in od takrat se nisva več videla. Vse to mi je še bilo v spominu kakor živa slika, ko sem hitel po stopnicah v drugo nadstropje proti sobi, v kateri ležijo bolniki, ki so zapisani smrti. Močno mi je utripalo srce in omahujoč sem stopil za usmiljenko, ki mi je odprla vrata. Zagledal sem na postelji prijatelja, ki se je slabotno nasmehnil in mi ponudil roko. Videlo se je, da mu je usojenih le še nekaj trenutkov življenja. Težka nesreča mu je uničila mlado življenje. S solzami v očeh je dejal: »Prijatelj, spovedal sem se! Verujem, da je Bog in da ima človek neumrljivo dušo.« Še je hotel govoriti, a beseda mu je umrla na ustnih in njegovo oko je ugasnilo za vedno. Sklonil sem glavo in se zamislil. Zakaj borba človeka proti Bogu? Zakaj? ... Mar li zato, da mora človek ob koncu svojega življenja priznati, da bi bil poraz neizogiben, ako bi se ga Bog ne usmilil?!

In isti večer mi je nevidna sila držala roko in vodila pero, ki je pisalo v dnevnik besede: Ni tajna ne življenje ne smrt. Tajnost je večnost. Tajnost pa nam razsvetljuje On, ki je trpel in vstal iz groba. Mladina, okleni se Njega in Njegove Cerkve! Le tako boš sebi in narodu v prid rešila velevažno vprašanje treh velikih reči, ki se glase: življenje, smrt, vstajenje.

*

Velika Nedelja. Na velikonočni ponedeljek, popoldne po večernicah, ponovi tuk. Marijina kongregacija nad vse lep misterij »Stehernik«. Ker je zanimanje za drugo predstavo zelo veliko, opozarjamo vse, še posebej pa one, ki so morali pri zadnji predstavi radi tolikšnega navala oditi, da si to pot pravočasno oskrbijo potrebne vstopnice. Dobile se bodo nekaj dni prej v kaplaniji.

Verželj. V nedeljo, 2. aprila so priredili gojenci salezijanskega zavoda in fantje iz Verželja in Dokležovja igre v petih slikah »Križev pot ruskega naroda«. Igra je vsebinsko zelo

bogata. Nudi nam vpogled v strašne razmere v Rusiji. Kaže sovraštvo brezbožnikov do vere, kaže pa tudi junaštvo ruskih vernikov, ki niti v najhujših trenutkih ne marajo zapustiti Kristusa. Trpeli smo z ruskimi verniki, ko so jim v Saratovu oropali in požgali cerkev: klicali z Janezom Krstnikom: ni vam dovoljeno; hvallili smo Boga s slepim beračem, ki je čudežno spregledal, da je potem svari brezbožnike in tolažil vernike. V drugi in tretji sliki smo se zgražali z ruskimi kmeti nad krivičnim postopanjem čekistov ter obsojali njihovo podkupljivost in sočuvstvovali z očetom, ki je na kolenih prosil svojega sina, poveljnika čekistov, da ni uničil vaše cerkvice. V četrti sliki smo grajali krivičnost ruskih sodišč, ki obsojajo pravične, jim ne dovoljujejo zagovora, krivične pa postavljajo za tožitelje in oblastnike. V peti sliki smo gledali življenje nesrečnih izgnancev na Solovjetskih otokih, ki trpe strašne muke gladi in zatiranja; občudovali smo vernost vernih in pomilovali zakrknjenost grešnikov ter se razveselili ob tolažbi Janeza Krstnika, ki jim je pokazal križ. Igralci so svoje vloge zelo dobro rešili. Želimo, da bi nam to lepo igro ponovili! Dvorana je bila nabito polna.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Prostovoljno gasilno društvo Selišči-Kupelinci priredi na velikonočni ponedeljek v dvorani g. Pergerjevi zanimivo igro »Guzaja«. Čitatelje »Slovenskega gospodarja« bo igra gotovo zanimala, da si ogledajo v živi sliki Guzaja in njegovo življenje, katero nam je lansko leto prinašal »Slovenski gospodar« v obliki povesti. Med odmori svira tamburaška godba. Ker je društvo novoustanovljeno, je čisti dobiček namenjen za nabavo gasilskega orodja. Vsi prijatelji gasilstva in poštene zabave uljudno vabljeni! Ne bode vam žal!

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Na belo nedeljo priredi naša mladina v društvenem domu lepo igro »Vrnitev«, na kar vas že sedaj opozarjamo, da si oskrbite vstopnice pravočasno. Bog živi!

Št. Vid pri Planini. Na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne priredi mladina v Št. Vidu pri Planini zanimivo igro »Guzaja«. Ker je to povest naših krajev, pričakujemo in vabimo vse, da nas obiščejo na velikonočni ponedeljek v društveni dvorani.

Sv. Jožef nad Celjem. V soboto dne 22. t. m. ob 6. uri zvečer se prično v našem »Domu« velikonočne duhovne vaje za žene. Rok za prigrasitev je podaljšan do 20. aprila. Žene in matere, prigrasite se na naslov: »Dom duhovnih vaj« pri Sv. Jožefu nad Celjem. Vzdrževalnina za vse dni znaša 75 Din. — V soboto dne 20. majnika se prično duhovne vaje za dekleta. Že zdaj jih vabimo, da se pridno priklašajo.

S pomočjo letala premagana najvišja gora.

Od prevrata do danes se je že trudilo bogznaj koliko ekspedicij, da bi stopile na vrh najvišje gore na svetu, na Mount Everest v pogorju Himalaja v osrednji Aziji. Ekspedicije so bile brezuspešne in nekaj drznih raziskovalcev je tekem let tudi smrtno ponesrečilo. Največ ekspedicij za naskok Mount Everesta so opremili Angleži. V najnovejšem času so spravili v podnožje gorskega velikana nalašč za to zgrajena angleška letala pod vodstvom preizkušenih vojaških letalcev. Dne 3. aprila sta izvršili dve angleški letali zgodovinski polet preko Mount Everesta in krožili nad najvišjim vrhom 15 minut. Zračna pot od mesta starta (dviga v zrak) do vrha Mount Everesta je znašala 230 km, torej približno poldrugo uro poleta. Aparati so bili nalašč za ta polet zgrajeni. Merijo 11 do 12 m v dolžino, 15 m v širino (krilna razprtina). Kolesa pod trupom so nameščena tako, da omogočajo pristajanje tudi na neravnih tleh. Glavna skrb je veljala zaščiti pilota in opazovalca pred mrazom. V stenah in tleh sedežnih prostorov so okna, tako da je mogoče fotografirati na vse strani. Pod pilotskim sedežem je avtomatična kamera, ki snema v rednih presledkih med poletom. Z največjo nestrpnostjo čaka sedaj svet, kaj da bodo pokazali fotografski posnetki.

*

čin ribjega lova. Na pomoč jim pridejo neke vrste divje race, z imenom komorani. Ko pade noč, se zaziblje na morju brez številnih čolnov, kjer gori v železnih košaricah neugasen ogenj; ta meče svetlobo daleč po morskem gladini in s tem privablja ribe. V čolnih sede tih ribiči, ki imajo po 10 komoranov privezanih na vrvice. Ti komorani se hranijo le z mesom; pred lovom pa jim ne dajo tri dni nobene hrane, tako da so naravnost divji na sleherni ribji plet. Toda tik pred lovom jim nataknejo ribiči kovinaste obroče okrog vratu, da ne bi mogli pogoltniti rib. Kakor hi-

bogati, Colnarjevi, če ne potrebujejo denarja. Meni ga je bilo treba; takoj sem zmlatil in prodal vse, še slamo, kolikor je ne potrebujem sam. Meni ne more kaj pogoreti. Denar imam v hranilnici. Kakor kdo gospodari, tako pa je!»

Celo gasilci so bili veseli, da je Ema zajemala iz studenca. Drug nobeden se ni hotel muditi pri skrivnostni vodi.

Vetra ni bilo. Ogenj je tiho požiral skedenj. Kruh, ki je ravno dozorel, se je spremenil v pepel. Radovedneži so odšli domov, proč od preklete hiše. Bilo jih je mnogo v vasi, starih in mladih, ki bi za nič na svetu v mraku ne šli mimo Colnarjevih.

Le eno vprašanje so nesli ljudje s seboj domov:

»Kdo je zažgal?«

Ljubezen v mrazu.

Ema je že dolgo čutila, da ljubi Colnarjevega Karla, toda svojo deviško ljubezen je boječe skrivala. Nikoli mu ni pisala pisma v mesto; le kadar je bila pri njegovi materi na do-

mu, je planila njena nežnost na dan; pritisnila se je na tiho ženo in izgovarjala svojo preveliko vdanost, rekoč:

»Jaz nimam matere.«

»In jaz nisem imela hčere.«

In tako sta se pristrčno oklenili ena druge. O čem pa naj se razgovarjata, kadar sta skupaj? Govorili sta o Karlu, kar je bilo obema najmilejše. Bilo je prelepo, da sta obe lahko ljubili istega mladega moškega, ne da bi krivogleda ljubosumnost motila to lepo složnost.

No, in sedaj je bil Karel doma, doma po državnih skušnjah, ki jih je častno preстал. Mož.

Na dvorišču zunaj je padal prvi sneg na ožgano tramovje skednja. Čista belina je pokrivala žalostni pepel in vendar ni mogla omiliti strahote razvalin. Beli ovesek okrog mrtvih zidov je napravil iz zamorjenega doma strašilo, ki se je režalo v noč.

Potoček, ki je tekel mimo hiše, je žuborel le še prav tiho pod ledom; na vaškem ribniku so vrvili otroci. Colnarjevina ni mogla najti zimskega počitka, kakor ga tudi skrivnostni stude-